

خلاصه

مقدمه: هیپوتانسیون شایعترین عارضه بی‌حسی‌های نوراکسیال به ویژه در بیماران مامایی است. علی‌رغم استراتژی‌های پیشگیرانه شامل لاترال چپ کردن رحم، پوزیسیون ترندلنبرگ، جوراب‌های کششی اندام تحتانی، پره‌لود مایع داخل وریدی و استفاده از وازوپرسورها، شیوع آن در بیماران تحت سزارین بالاست. هدف این مطالعه بررسی اثرانفوزیون کریستالوئید حاوی گلوکز روی وضعیت همودینامیک مادر بعد از بی‌حسی نخاعی برای سزارین بود.

روش کار و مواد: در این کارآزمایی تصادفی شده دو سو کور ۸۰ خانم سالم با حاملگی ترم و تک قلو و کاندیدای سزارین الکتیو با بی‌حسی نخاعی، مطالعه شدند. در گروه مطالعه (۴۰ مورد) محلول رینگر حاوی گلوکز ۱ درصد (۱۰ گرم گلوکز داخل ۱۰۰۰ میلی لیتر) و در گروه پلاسبو (۴۰ مورد) فقط محلول رینگر قبل و بعد از بی‌حسی نخاعی انفوزه شد. تغییرات همودینامیک (فشار خون و تعداد ضربان قلب)، عوارض جانبی و تغییرات قند خون مادر و آپگار نوزادان ثبت گردید.

یافته‌ها: بروز هیپوتانسیون در بیماران گروه مطالعه (۲/۵٪) به طور معنی‌دار نسبت به بیماران گروه پلاسبو (۳/۱٪) کمتر بود ($P=0.002$). برادیکاردی در هر دو گروه مطالعه و پلاسبو ۲/۵٪ بروز کرد ($P=0.500$). فراوانی عوارض شامل هیپوتانسیون مداوم ($p=0.001$)، تهوع ($p=0.002$)، رنگ پریدگی ($p=0.006$) و شیورینگ ($p=0.029$) در بیماران گروه مطالعه به طور معنی‌دار کمتر از بیماران گروه پلاسبو بود. قند خون قبل و بعد از اتمام جراحی در دو گروه

مورد مطالعه تفاوت معنی دار آماری مشاهده نشد (به ترتیب $P=0.207$ و $P=0.239$). نمره
آپگار نوزادان در دقایق ۱ و ۵ تولد در بیماران دو گروه مطالعه تفاوت معنی دار آماری نداشت ()
به ترتیب $P=0.059$ و $P=0.76$).

نتیجه گیری: اضافه کردن گلوکز ۱٪ به محلول کریستالوئید سبب بهبود وضعیت همودینامیک و
کاهش عوارض ثانوی به هیپوتانسیون پس از بی حسی نخاعی در بیماران تحت سزارین شد. این
روش با افزایش معنی دار قند خون پس از عمل در مادر همراه نبود. نمره آپگار نوزادان تفاوتی در
بین بیماران دو گروه نداشت.

کلمات کلیدی: سزارین ، بی حسی نخاعی ، هیپوتانسیون ، کریستالوئید، گلوکز